

Forslag til forskrift om undervisnings- og forskningsstillinger og rekrutteringsstillinger

Fra Utdanningsforbundet ved Høgskulen i Volda (heretter UDF-HVO)

§2-5 Førsteamanuensis (Kvalifikasjonskrav)

UDF-HVO er uenige i at kravene til førsteamanuensis blir skjerpet.

Vi mener at dagens krav til førsteamanuensis fungerer godt i praksis. Det virker som direktoratet forsøker å løse et problem som ikke oppleves som reelt i de aller fleste fagmiljø.

Den foreslåtte ordningen kan bidra til at kanskje særlig profesjonsutdanningene får større vansker med å opprettholde den vitenskapelige virksomheten. Vi kan ikke se at det tjener noen hensikt.

§ 2-3 Førstelektor (Kvalifikasjonskrav)

UDF-HVO er uenige i at det ikke skal stilles krav om forskningserfaring for førstelektorer, og at det legges opp til en svekkelse av krav til nivå i utviklingsarbeid.

Det er forholdsvis kort tid siden stillingsstrukturen i UH-sektoren ble grundig utredet og diskutert og vi oppfatter at dagens ordning ikke har store problemer. Vi mener helt klart at ordningen med førstelektor- og dosentløypa har en viktig plass i sektoren. At dette i dag har sin funksjon er bl.a. knyttet til at det stilles rimelige og høye krav til denne kategorien.

Det er en sterk sammenheng mellom forskings- og utviklingskompetanse. Vi mener derfor at det er en god ordning at førstelektorer skal ha gjennomført forskingsarbeid – som dokumenteres gjennom krav om fagfelleverdert publikasjon. Dette bidrar til å utvikle kompetanse i forskingsarbeid og tekstproduksjon på høyt nivå. Denne kompetansen er viktig når disse veileder studenter, særlig på masternivå.

Det er egentlig vanskelig å se hvilket problem direktoratet forsøker å løse med denne endringen. Vi kan ikke se at det er urimelige eller irrelevante krav til førstelektorer etter dagens ordning. Et mulig

problem er at kravene er for lite spesifikke, noe som bidrar til uforutsigbare prosesser for de som søker slikt opprykk. Dette forslaget bidrar ikke med avklaring.

Førstelektorer som har en betydelig svakere forskningskompetanse enn etter dagens krav vil ha en uklar rolle. De vil ikke (nødvendigvis) kunne veilede på masternivå. Veiledning på slikt arbeid er en funksjon som er svært viktig, ikke minst etter innføringen av 5-åring lærerutdanning.

§ 3.4 Adgang til å søke opprykk

UDF-HVO er sterkt uenige i at det ikke blir mulig for UH-lektorer å søke opprykk til førsteamanuensis.

Vi oppfatter at dette forslaget er uklart begrunnet.

En stor del av de som i dag er førsteamanuensiser som er knyttet til profesjonsutdanningene, f.eks. lærerutdanningene, sosialfag o.a., har en karrierevei som innebærer at de har søkt opprykk fra lektorstilling etter å ha gjennomført ph.d.-utdanning. De har da også i mange tilfeller også hatt erfaring fra praksisfeltet. Vi anser det som en relevant bakgrunn som innebærer at vi får personell med praktisk og vitenskapelig kompetanse som disse utdanningene har stort behov for.

Det kan virke som det er et premiss i tenkningen knyttet til denne forskriften at det er et motsetningsforhold mellom vitenskapelig kompetanse og utviklings- og undervisningskompetanse. Dette kan være bakgrunnen for at HK-Dir ser ut til å legge mer til rette for at flest mulig av UH-lektorene velger «dosentløypa».

UDF-HVO deler ikke den oppfatningen. Fra sektoren sin side opplever vi at det er en stor styrke for utviklings- og undervisningsvirksomheten å ha et fagmiljø med forskningskompetanse. For å drive godt utviklingsarbeid er det en styrke med kompetanse innen empirisk arbeid, for å kunne systematisk samle, analysere og bruke data til utviklingsformål.

Det er også en styrke for forskningsvirksomheten at forskerne er involvert i undervisning og utvikling, det bidrar til at forskningen kan bli mer relevant for studiene.

Vi mener derfor at det bør legges til rette for at UH-lektorer tar doktorgrad og kan følge «professorløypa».

For Utdanningsforbundet ved Høgskulen i Volda

Stein Conradsen, klubbleder